

402. Záporként hull majd

James McGranaham
(1840–1907)

„Zá - por - ként hull majd az ál - dás” -

Így szól a Min - den - ha - tó.

Gaz - dag, ü - dí - tő i - dő - ket

Í - gér az is - te - ni szó.

Vár - juk a zá - port,

Vár - juk a zá - port, A - tyánk.

Csöp - pek - ben hull csak az ál - dás,

Küldj ál - dás - zá - port re - ánk!

2. Záporként hull majd az áldás, Jézusé lesz ez a föld. Szent neve győztes erővel Halmot és völgyet betölt.

Várjuk a záport...

3. „Záporként hull majd az áldás” – E szó, Atyánk, a tied. Küldd az üdítő időket, Váltsd be ígéretedet!

Várjuk a záport...

4. Záporként hull majd az áldás. Nyisd meg az ár kapuját, Most, hogy magunk megalázva A szívünk vágyva kiált!

Várjuk a záport...

*Daniel Webster Whittle (1840–1901) – Vargha Gyuláné
(1863–1947)*